

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота,

1 листопада 1980 року

№ 131 (2859)

Ціна
2 коп.

РЕЗЕРВИ ЗРОСТАННЯ — В ДІЮ Пленум ЦК Компартії України

29 жовтня 1980 року відбувся Пленум ЦК Компартії України, який розглянув питання «Про підсумки жовтневого (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій республіки, що випливають з його рішень і промови Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі». З доповіддю виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербинський.

Доповідач відзначив, що рішення Пленуму ЦК КПРС, промова товариша Л. І. Брежнєва зустріли комуністами, всіма трудящими з піднесенням і гарячим схваленням. Вони стали новим могутнім стимулом всенародного соціалістичного змагання за гідну зустріч наступного ХХІ з'їзду партії. Повсюдно пролягли високі трудові і політичні активності, глибоке розуміння цілей і завдань, які ставить партія. Це — переконливе свідчення одностайної підтримки радянським народом внутрішньої і зовнішньої політики партії і держави, його неперушної, монолітної згуртованості навколо лєнінського

Центрального Комітету КПРС, його Політбюро на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим.

Зроблено дуже багато, відзначив товариш В. В. Щербинський. Немає сумніву в тому, що висока оцінка героїчних звершень робітничого класу, колгоспної селянства, інтелігенції, дана в промові товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі ЦК, надихне трудящих Радянської України на нові славі діла в ім'я процвітання нашої великої Батьківщини.

Відомо, що в ході виконання завдань п'ятирічки виникало чимало труднощів, що, зрозуміло, негативно позначалося на темпах зростання. Частина цих труднощів має об'єктивний характер, про що було сказано на Пленумі ЦК КПРС. Але не можна не бачити й того, що не на всіх ділянках забезпечуються необхідні рівень господарювання і висока виконавська дисципліна, що не повною мірою використовуються наявні резерви і можливості для підвищення ефективності

виробництва й інтенсивного розвитку всіх галузей. У цьому одна з важливих причин недовиконання плану по ряду позицій.

Розробляючи план економічного і соціального розвитку на 1981 рік, говорив доповідач, ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР виходили з довгочасної економічної стратегії партії, вказівок товариша Л. І. Брежнєва в найважливіших питаннях розвитку продуктивних сил країни. У плані намічено заходи для подолання вузьких місць у народному господарстві, підвищення ефективності суспільного виробництва, досягнення більш високих кінцевих результатів. Важливо також, що передбачені модернізація базових галузей промисловості, дельше підвищення технічної оснащеності сільського господарства, концентрація ресурсів у капітальному будівництві, збільшення виробництва товарів народного споживання, розвиток транспорту.

Економіка республіки в першому році нової п'ятирічки набуде дальшого всебічного розвитку. Національний дохід збільшиться

на 3,8 процента і становитиме 83,6 млрд. карбованців. Обсяг промислового виробництва зросте на 3,5 процента. Валова продукція сільського господарства повинна досягти 31 млрд. карбованців, тобто зрости проти очікуваного в минулому році більш як на 18 процентів. На розвиток народного господарства передбачається направити 19,2 млрд. карбованців капіталовкладень, або на 3,6 процента більше, ніж у минулому році.

Визначаючи основні завдання господарської діяльності на 1981 рік, одинадцять п'ятирічку і на більш віддалену перспективу, товариш Л. І. Брежнєв на перший план висунув питання, від вирішення яких безпосередньо залежать умови життя радянських людей. Це, підкреслив Лєсид Ілліч, є найбільш першорядний піхід, коли в основу кладеться турбота про благо народу.

Пленом передбачається комплекс заходів по дальшому підвищенню життєвого рівня народу. Реальні доходи на душу населення збільшаться на 2,9 процента, суспільні фонди споживання — на 4,3 процента.

РІШЕННЯ СХВАЛЮЄМО

Члени нашої комсомольсько-молодіжної бригади швейно-сидельного цеху № 3 Кіровоградської езуттевої фабрики ознайомилися з матеріалами Пленуму Центрального Комітету Компартії України, який розглянув питання «Про підсумки жовтневого (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій республіки, що випливають з його рішень і промови Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі». Ми гаряче схвалюємо доповідь В. В. Щербинського, постанову,

прийняту Пленумом. Вони ще раз підкреслюють, що наша партія, наш уряд багато уваги приділяють планомірному розвитку народного господарства, критикують тих, хто ще безвідповідально ставиться до виконання своїх обов'язків, указують на допущені помилки. Рішення Пленуму — керівництво до дій у нашій повсякденній роботі, вони допоможуть нам успішно виконати завдання десятилітньої роботи, добре стартувати в наступний.

Світлана БОДНЯ,
групкомсорг.

Наступного року повинно бути введено 18,8 млн. кв. метрів загальної площі житлових будинків, що дасть змогу поліпшити житлові умови 1,6 млн. чоловік.

Дозвольте, сказав на закінчення товариш В. В. Щербинський, запевнити від еашого імені Центрального Комітету КПРС, Політбюро ЦК, особисто товариша Л. І. Брежнєва у тому, що комуністи, всі трудящі Радянської України, добре усвідомлюючи свій обов'язок, зроблять усе для втілення в життя рішень жовтневого Пленуму ЦК КПРС для успішного завершення п'ятирічки, гідно зустрінуть ХХХІ з'їзд нашої лєнінської партії, конкретними ділами відповідатимуть на його історичні рішення.

В обговоренні взяли участь товариші: В. А. Масол — заступник Голови Ради Міністрів УРСР, голова Державного планового комітету УРСР, В. П. Козерук — міністр фінансів УРСР, В. П. Мисніченко — перший секретар Харківського обкому партії, В. П. Лисичин — голова виконкому Ворошиловградської обласної Ради народних депутатів,

І. Т. Коваленко — бригадир кустельників Сумського машинобудівного виробничого об'єднання імені М. В. Фрунзе, М. К. Кириченко — перший секретар Одеського обкому партії, М. П. Корж — міністр радгоспів УРСР, Б. В. Качура — перший секретар Донецького обкому партії, Б. Е. Патон — президент Академії Наук УРСР, А. М. Гіренко — перший секретар Херсонського обкому партії, В. Г. Старушкін — міністр торгівлі УРСР, Л. І. Палажченко — перший секретар Волинського обкому партії, А. М. Шепетильников — міністр монтажних і спеціальних будівельних робіт УРСР, Т. А. Гаврилова — голова колгоспу «Здобуток Життя» Тальнівського району Черкаської області, Е. Е. Качаловський — перший секретар Дніпропетровського обкому партії, В. С. Куцевол — голова комітету народного контролю УРСР.

З заключним словом виступив товариш В. В. Щербинський.

В обговореному питанні Пленум прийняв постанову.

(РТАУ).

ПЛАН ПАРТІЇ — ПРАЦЮ І ТВОРЧИСТЬ МАС

Вірни чудові традиції — йти вперед, добиватися більшого — комуністи, всі трудящі сповнені рішучості з честю виконати завдання, що їх висуває партія. Головний зміст трудового і суспільно-політичного життя країни тепер визначає підготовка до ХХХІ з'їзду КПРС. Нахненні рішеннями жовтневого (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС, промовою товариша Л. І. Брежнєва, трудящі міста і села прагнуть примножити свій вклад у дальнє зміцнення могутності Батьківщини.

Шляхи досягнення нових рубежів економічного і соціального розвитку республіки обговорили учасники другої сесії Верховної Ради Української РСР десятого скликання, яка відбулася 30—31 жовтня в Сєєйному залі Верховної Ради УРСР. Десята година ранку. Тривалими оплесками депутати зустрічають товаришів В. В. Щербинського, О. Ф. Затенка, Г. І. Ванька, І. О. Герасимова, О. П. Ляшка, І. О. Мозгоного, І. З. Соколова, В. О. Солотуба, О. А. Титаренка, В. В. Федорчука, О. С. Капта, Ю. П. Коломійця, Я. П. Погобєніна.

Верховної Ради Української РСР депутат К. М. Ситник. Депутати одностайно затверджують порядок денний сесії:

1. Про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1981 рік і хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР у 1980 році.

2. Про Державний бюджет Української РСР на 1981 рік і звіт про виконання Державного бюджету Української РСР за 1979 рік.

3. Про проект Закону Української РСР «Про обласну Раду народних депутатів Української РСР».

4. Про проект положення про адвокатуру Української РСР.

5. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

З доповіддю у першому питанні порядку денного виступив заступник Голови Ради Міністрів УРСР, голова Держплану УРСР депутат В. А. Масол.

Доповідь у другому питанні зробив міністр фінансів УРСР депутат В. П. Козерук.

Доповідь постійних комісій Верховної Ради УРСР у першому і другому питаннях, з якою виступив голова планоно-бюджетної Комісії депутат В. К. Метляк.

В основу проекту Державного плану економічного і соціального розвитку республіки на перший рік одинадцяті п'ятирічки покладено вказівки партії про головні завдання соціально-економічного розвитку СРСР у сучасних умовах і на найближчу перспективу, найбільш важливими з яких є дальнє піднесення життєвого рівня радянських людей. Відповідно до цього основним завданням плану 1981 року є: продовження курсу на інтенсифікацію і підвищення ефективності суспільного виробництва на базі прискорення науково-технічного прогресу, зміцнення державної планової дисципліни, вдосконалення систем планування і управління; прискорення модернізації базових галузей промисловості — паливно-енергетичного комплексу, металургії, машинобудування, хімії, а також транспорту; послідовне здійснення найсучаснішого режиму економіки в усіх ланках народного господарства.

У 1981 році Національний дохід досягне 83,6 млрд. карбованців. При цьому за рахунок зменшення всіх видів матеріальних затрат у плані вперше передбачено випереджаючі темпи приросту Національного доходу (3,8 процента) порівняно з приростом валового суспільного продукту (3,7 процента).

Доповідачі і депутати, які взяли участь в обговоренні доповіді, звернули увагу на магістральні проблеми дальшого підвищення ефективності виробництва і якості роботи, інтенсифікації всіх галузей народного господарства, шляхах подолання наявних недоліків і труднощів. Підкреслювалося, що головною умовою прискореного розвитку економіки і зростання на цій основі народного добробуту є творча, самовіддана праця кожного чіткості й організованості в усіх ланках господарського механізму. У виступах поставала широка, багатопланова картина змагання трудящих Радянської України, як і всієї нашої країни, за успішнє завершення десятилітньої п'ятирічки, гідну зустріч ХХХІ з'їзду КПРС.

Промовці з особливим ентузіазмом підкреслювали, що го-

ловну увагу партійним і радянським органам на місцях, у виробничих колективах треба приділяти розв'язанню завдань, вказаних у промові товариша Л. І. Брежнєва на жовтневому Пленумі ЦК КПРС.

Після обговорення депутатів одностайно прийняли Закон Української РСР про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1981 рік і Постанову Верховної Ради Української РСР про хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР у 1980 році.

Одностайно приймається Закон Української РСР про Державний бюджет Української РСР на 1981 рік. Державний бюджет УРСР затверджено по доходах і видатках у сумі 23 млрд. 950 млн. 191 тис. карбованців. Прийнято також постанову про затвердження звіту про виконання Державного бюджету Української РСР за 1979 рік.

З доповіддю у третьому питанні порядку денного сесії про проект Закону Української РСР «Про облас-

ну Раду народних депутатів Української РСР» виступив заступник Голови Президії Верховної Ради Української РСР депутат В. С. Шенченко.

Після обговорення Верховна Рада приймає Закон Української РСР «Про обласну Раду народних депутатів Української РСР» і постанову про порядок ввєдєння цього Закону в дію.

З доповіддю про проект положення про адвокатуру Української РСР виступив міністр юстиції УРСР депутат В. Г. Зайчук. Після її обговорення депутати прийняли Закон Української РСР про затвердження положення про адвокатуру Української РСР.

По доповіді секретаря Президії Верховної Ради Української РСР депутата Я. Я. Колотухи одностайно приймаються Закони і Постанови про затвердження Указів Президії Верховної Ради УРСР, прийнятих в період між сєєями.

На цьому друга сєєсія Верховної Ради УРСР десятого скликання закінчила свою роботу.

(РТАУ).

СТАРТУВАЛА ПІОНЕРСЬКА ЕСТАФЕТА

У день святкування 62-ї річниці Ленінського комсомолу з'явився старт обласної піонерської естафети ударних справ, присвячена XXVI з'їздові КПРС.

В одному із залів Кіровоградського Палацу піонерів і школярів зібрався представники правоохоронних органів, працівники райкомів, міськомів та обласного комсомолу. Право ж почати естафету і заповнити три перші сторінки альбому — рукописної Книги ударних піонерських справ — надзавжди юним ленінцям загони 5«А» і 5«В» класів дружини імені Сергія Тютюнника шостої десятирічки Ленінського району м. Кіровограда.

Три сторінки в альбомі заповнять піонери всіх дружин області.

Піонерів Ленінського району м. Кіровограда надано право першості не випадково, адже на їхньому рахунку чимало найбільше хористів, артистів, спортсменів, учасників воєнних дій. Шість піонерських дружин району носять почесне звання правоохоронних. Учні середньої шко-

ли № 6 активно продовжують операцію «Ветеран живе поруч». Широко розгорнулося змагання за відмінне навчання і міцні знання на честь наступного партійного форуму в десятирічці № 16. А піонери п'ятої середньої школи провели операцію «Один день п'ятиріччя». Хлопчики і дівчатка побували на робочих місцях своїх батьків-виробничників, ознайомилися з підприємствами, на яких вони працюють. 60 тонн металолому — цінної сировини для металургійної промисловості — зібравши учні середньої школи № 24.

Піонер завжди попереду — це красномовно підтвердили юні ленінці Ленінського району обласного центру. А скільки ще чудових і потрібних справ зроблять вони в дні піонерської естафети!

Тож успішного маршруту тобі, червоногастручана піонері!

Н. ЛУЦЕНКО,
інструктор обкому комсомолу.

Нині подвиг підпільної комсомольської організації «Спартак» відомий усім країні. А ще кілька років тому про нього знали лише односельці. Пошукова робота партійних, радянських, комсомольських органів, юних слідовців відкрила нам ще одну сторінку літопису бойової слави відавних комсомольців нашої області. Про діяльність існує месників уже чимало публікувала наша газета, «Комсомольська правда».

Цього року на Київській студії хроніально-документальних фільмів створено кінострічку «Нескорений «Спартак». У день народження комсомолу в кінотеатрі «Комсомолец» обласного центру відбулася прем'єра цієї стрічки.

М. АЛІВОНІЧКА

Красногірська жи-

ве своїм мирним, щасливим

життям: сонячний день коїється

гулом трактора в полі, дзвеню

молота в кузні, розважливи

розмови ветеранів праці, гамір

бетон дитячої. Ось вона, в палаюч

галстуках, лаштується сфотографу

ватися біля кумачового прапора, на

якому золотими буквами вишито

«Завжди готові!» За мить клац

фотоапарат — і... Але скрап проно

ує глядачам іншу фотографію —

черню-білу. З неї на нас дивлятьс

такі ж юні серйозні лиця, рішучі,

павлицький досвід став на-

дбанням усіх.

Директор місцевої шко

ли, заслужений учитель Ук

раїни Г. К. Настасєва розпо

віз про роботу по комуні

стичному вихованню підрос

таючого покоління, яку щод

ня провадить підколектив

продовжуючи справу В. О.

Сухомлинського, ближче

познайомив учених з учи

телями, з темами робіт, над

якими вони працюють.

— Музей — один із го

ловних методичних центрів

визначення і впровадження

ідей великого вченого а

життя, — сказала викону

ча обов'язки директора пе

дагогічно-меморіального

музею імені В. О. Сухом

линського В. Ф. Балабуха.

— Нині щомісяця його від

відують понад тисячі чоло

вік. Приїжджають не тільки

педагоги та учні, а й лікарі,

інженери, хлібороби... Спад

щина нашого земляка ціка

вить усіх, бо ті ідеї, які він

пропонував, виходять далеко

за рамки школи.

Валентина Федорівна за

наймиліше вчених з роботою

музею, з проблемами, які

розв'язують, над якими пра

цюють співробітники.

В обговоренні доповідей

узяли участь викладачі пе

дагогічного інституту І. К. Во

єводський, А. Я. Розенберг, Л. Й. Шк

от, учителі місцевої школи

В. Т. Дараган, С. М. Лідков

а, К. Н. Жаленко, С. О. Сухом

линський, завідувач відді

лом народної освіти Онуф

ріївського району В. О. Па

сичник. Після цього вчені і

чителі продовжили розмо

ву про спільні теми дослі

дних робіт.

У ФІЛЬМІ «Серце від

даю дітям», створеному

на Київській студії хро

ніально-документальних

фільмів, кадр, що запам'я

тсується назавжди: щодня

о четвертій годині ранку в

тісному кабінетіку Чител

займається світло. Воно го

рить на весь Павлівш. Потім

освітлене вікно віддається,

схоплюючи своїм промін

ням, зігріваючи теплом да

далі більш обшири. Нині

світло його ідей проситься

в кожну радянську школу,

в навчальні заклади за ру

бежем. Практичне втілення

досвіду В. О. Сухомлинсь

кого з життя, пропаганда

його — основне завдання,

котрі повинні ставити на

перед собою педагогічні ко

лективи. Засідання, що від

булося, — важливий внесок

у цю справу.

На знімку В. Ва

сильневич: зліва напра

во — доцент кафедри

педагогіки Кіровоградсь

кого педагогічного інст

туту імені О. С. Пушкіна

А. Я. Розенберг та учи

тель російської мови і

літератури Павлівської

середньої школи імені

В. О. Сухомлинського

І. К. Охрименко обгово

рюють спільну тему сво

їх досліджень.

«НЕСКОРЕНИЙ»

трошки напружені (деко фотографується вперше). Цей картоні незабаром миме пістоліття. Це — піонерський загін імені Спартак. Тоді вони ще не відали, що через шість років їм доведеться грудьми стати на захист рідної Батьківщини, виконати свій священний обов'язок і на три десятиліття кахути в невідомість...

Сивочолі ветерани війни, в ордені і медалі, у зморшках і шрамах, ті, кому пощастило дожити до сьогодні, низько хилить голови вад пам'яті загинилих, жура в їхніх очах, пекуча сльоза туманить зір. «... За героїзм і мужність, виявлені в боротьбі з фашистськими окупантами, нагородити орденом Вітчизняної війни першого ступеня Малу Марію Іванівну, помертню...» Помертню... помертню... Скорбоні, важкі слова болем падають у полудневу тишу, болем відлунюють у сер-

цах живих... Рідний, близький голос із далекого космосу. Голос командира космічного корабля «Союз-37» Леоніда Попова.

— Про подвиг красногірців країна знала недовго. Вони загинули в ім'я того, щоб життя на землі квітло сьогоднішніми барвами, щоб небо привітно приймало нас у свої обійми. Ми будемо гідні спартаківців. Я горджуся своїми земляками. ЦЕНТРАЛЬНИЙ майдан. Красногірська виїжджає на службу в Радянську Армію своїх односельців. Звучить наказ жителів села — служити Батьківщині чесно, віддано. На трибуну, презв'язаний двома червоними стрічками, підіймається молодий безвусий юнак.

— Моє покоління народилося після війни. Воно не знає її страждань. Але якщо Вітчизна покликає на захист своїх священних рубежів, ми

СВІТЛО ЙОГО ІДЕЙ

Як ми вже повідомляли, у Павлівській середній школі імені В. О. Сухомлинського відбулося з'їзд засідання вчених кафедри педагогіки Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна спільно з учителями місцевої десятирічки та співробітниками педагогічно-меморіального музею. Про це, як вже проходило, розповідає наш кореспондент.

з'їзду кафедри педагогіки інституту Д. Ю. Стельмухос.

Багатство педагогічної спадщини В. О. Сухомлинського дедалі більше привертає увагу неформальних дослідників і позашкільних закладів, ПТУ, середніх і вищих спеціальних навчальних закладів, батьків, громадськості. Але спостереження показують, що оволодіння досвідом Вчителя ще не пішло далі теоретичного осмислення. Це лише перший крок на творчому шляху до його впровадження і розвитку.

Нині особливо важливе практичне оволодіння засобами, методами і прийомами роботи, якими так щедро ділявся Василь Олександрович у своїх статтях і книгах.

Останнім часом кафедра педагогіки, — продовжив Дмитро Юхимович, — поглинула науково-дослідну роботу з проблем комуністичного виховання учнів. Узяти хоча б один аспект наукових праць В. О. Сухомлинського — постановку експерименту педагогічним колективом середньої школи. Він іще, на жаль, не став нормою в діяльності педагогічних колективів області, хоча в книзі «Розмова з молодим директором школи» Василь Олександрович заохочував: «Дослідна робота не є для вчителів чимось таємничим і недосяжним. Сама тому викладачі кафедри педагогіки, готуючи вчителів, прагнуть навчити їх експериментувати. Лише за два останні роки на кафедрі студенти захистили кілька дипломних, конкурсних і наукових робіт, у яких досліджують педагогічне експериментування. Ось одна з них.

Студентка IV курсу фізико-математичного факультету Р. Костенко підготувала

наукову роботу «В. О. Сухомлинський про вплив педагогічної оцінки на особу школяра», в якій заздалегідь глибокому вивченню педагогічних праць вченого узагальнила його погляди, виділивши при цьому три основних положення: оцінка повинна викликати оптимістичний настрій в учнів; у перших-третьох класах не слід ставити незадовільних оцінок; оцінювати треба позитивні зусилля учня. Для підтвердження другого положення, наприклад, студентка об'єктивно аргументує: 84 проценти опитаних учителів погоджуються з думкою В. О. Сухомлинського, 11 — ні, 5 — не визначили свого ставлення до досліджуваної проблеми. Крім того, перед 200 учнями різних шкіл було поставлено запитання: «Як ти ставишся до незадовільних оцінок». Виявляється, що у 34,9 процента вони викликають стан хвилювання і розгубленості, у 29,7 — страх, пригнічення, у 9,3 — дух суперечності, небажання навчатися, у 10,6 — злість, агресивність і у 12,1 — сором. Отримані результати підтвердили правоту В. О. Сухомлинського.

Проведення експерименту — справа не проста. Тому на допомогу вчителям повинні прийти вчені. І не тільки в проведенні експерименту. Нині кожний викладач кафедри педагогіки досліджує одну з проблем комуністичного виховання з урахуванням комплексного підходу. Тож і йшла мова про те, що вивчення праць В. О. Сухомлинського по суті лише починається, що треба ще чимало потрудитись учням і вчителям, аби

павлівський досвід став надбанням усіх.

Директор місцевої школи, заслужений учитель України Г. К. Настасєва розповіла про роботу по комуністичному вихованню підростаючого покоління, яку щодня провадить підколектив, продовжуючи справу В. О. Сухомлинського, ближче познайомив учених з учителями, з темами робіт, над якими вони працюють.

Музей — один із головних методичних центрів визначення і впровадження ідей великого вченого а життя, — сказала виконуюча обов'язки директора педагогічно-меморіального музею імені В. О. Сухомлинського В. Ф. Балабуха. — Нині щомісяця його відвідують понад тисячі чоловік. Приїжджають не тільки педагоги та учні, а й лікарі, інженери, хлібороби... Спадщина нашого земляка цікавить усіх, бо ті ідеї, які він пропонував, виходять далеко за рамки школи.

Валентина Федорівна наймиліше вчених з роботою музею, з проблемами, які розв'язують, над якими працюють співробітники.

В обговоренні доповідей узяли участь викладачі педагогічного інституту І. К. Воєводський, А. Я. Розенберг, Л. Й. Шкот, учителі місцевої школи В. Т. Дараган, С. М. Лідкова, К. Н. Жаленко, С. О. Сухомлинський, завідувач відділом народної освіти Онуфріївського району В. О. Пасичник. Після цього вчені і вчителі продовжили розмову про спільні теми дослідних робіт.

У ФІЛЬМІ «Серце віддаю дітям», створеному на Київській студії хроніально-документальних фільмів, кадр, що запам'ятовується назавжди: щодня о четвертій годині ранку в тісному кабінетіку Чителі займається світло. Воно горить на весь Павлівш. Потім освітлене вікно віддається, охоплюючи своїм промінням, зігріваючи теплом далі більш обшири. Нині світло його ідей проситься в кожну радянську школу, в навчальні заклади за рубежем. Практичне втілення досвіду В. О. Сухомлинського з життя, пропаганда його — основне завдання, котрі повинні ставити наперед собою педагогічні колективи. Засідання, що відбулося, — важливий внесок у цю справу.

На знімку В. Васильневич: зліва направо — доцент кафедри педагогіки Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна А. Я. Розенберг та учитель російської мови і літератури Павлівської середньої школи імені В. О. Сухомлинського І. К. Охрименко обговорюють спільну тему своїх досліджень.

В. БОНДАР.

КАЛЕЙДОСКОП МОЛОДІЖНИХ НОВИН

Ефект комсомольського експерименту

Підсумки експерименту, початого в перші місяці п'ятиріччя, підбили комсомольсько-молодіжні екіпажі суден. Чорноморського пароплавства: почавши перевозити труби великого діаметра не тільки в трюмах, а й на палубі, вони зекономили близько десяти тисяч тонн карбованців.

Ініціатор починання — екіпаж балкера «Зоя Космодем'янська». Раціоналізаторів, створена тут,

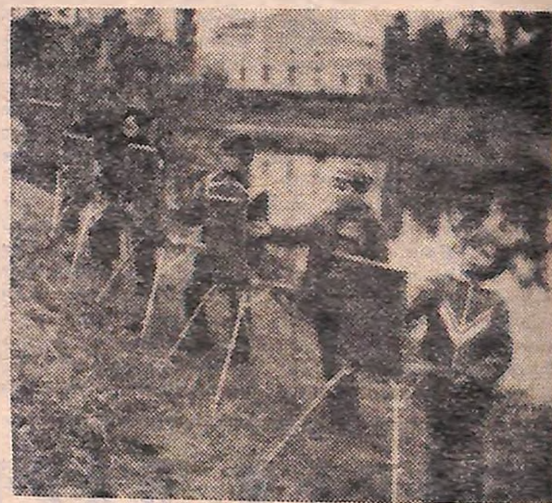
обласної комсомольської організації.

У дні ювілею «Комсомолец Башкирії», збудований на Бriansькому машинобудівному заводі за рахунок зібраного дітьми металолому, штипов на сталеві матиєралі. В перший робочий рейс зі станції Уфа поїхав його один з найкращих машиністів — інструкторів Башкирського відділа Кубинської залізниці В. Макарушин.

Девіз рейсу — «На піонерському теплоході по піонерських рейках!» Школярі Башкирії зібрав багато сотень тонн металолому і для залізничної лінії Белоречья — Карламан.

Р. РУПИШЕВ,
кор. ТАРС.

Уфа.

Чернівці. Понад сто школярів займаються у студії образотворчого мистецтва міського Палацу піонерів і школярів імені Горького.

На знімку: юні художники на осінніх етюдах.

(Фотохроніка РТАУ).

розробила спільно зі спеціалістами нову схему розміщення труб, запропонувала оригінальні зразки їх кріплення.

За прикладом «Зои Космодем'янської» поновому стали перевозити вантажі й решта п'ять суден «комсомольської флотилії» пароплавства, які носять імена Героїв Радянського Союзу. Вейш — в чолі лідерів змагання, розгорнутого в пароплаванні на честь партійного з'їзду.

Е. ШВАРЦМАН,
А. СТАНЧЕВ,
кор. ТАРС.

Одеса.

На піонерських рейках — піонерський теплоход

Операція «Піонерська сталь» — для теплохода «Комсомолец Башкирії» провели школярі автономної республіки. Діти присвятили її 60-річчю

«Саяни» — джерело творчості

Із золотою медаллю І дипломом лауреата міжнародного молодіжного центру імені Георгія Димитрова повернувся з Болгарії колектив ансамблю пісні й танцю Тульської області АРСР «Саяни». Молоді артисти дбайливо зберігають традиції мистецтва свого народу. В їхньому репертуарі — кращі зразки народного епосу і фольклору, такі великі твори, як хореографічна сюїта «Свята в Туві». Славляться учасники ансамблю й мистецтвом співу.

У колективі — широкі плани. І насамперед — гастрольні поїздки не тільки в містах і республіках країни.

Р. КОЗЬМІН,
кор. ТАРС.

Київ.

«СПАРТАК»

вчинимо так, як Марія Іванівна Мала, Люба Римар, Миша Громошій, — без краплин вагання...

Це лише окремі епізоди «Нескореного Спартака». Минуле і сьогодення органічно переплітаються протягом усього фільму. Авторі на це підкреслюють: нікому і ніколи не долати волі радянського народу, свободи, завоюваної кров'ю.

Глядач зустрічається у фільмі з живими членами підпільної організації, з уст очевидців довідається про героїчні вчинки молоді Красногирки. У стрічці використано документальні кадри невідомого кіномитора, що розповідають про суд над злочинцями тих страшних подій.

ПРО РОБОТУ над фільмом розповідають автори.

Режисер і сценарист кінострічки Володимир Артеменко: — Багато режисерів бралися за створення цього фільму, однак че-

рез деякий час відмовлялися. В чому річ? Знімати фільм про підпільників — справа нелегка. Якщо в художньому висвітленні всякої теми практично можливе (героїв твору на екрані замінюють актори), то для фотодокументалістики необхідні мати насамперед достовірне джерело — документ. Підпільники ж із метою конспірації їх після себе фактично не залишають. У Красногирці ми не змогли знайти документальних слідів, за винятком заяв у райком партії М. І. Малої, Люби Римар і Липи Волошук з проханням послати їх у народне ополчення чи в діючу армію і фотографії членів організації (та й то не всіх). Тому довелося піти іншим шляхом. З тридцяти одного спартаківця живими залишилися п'ятеро. Всі вони є героями нашого фільму. Минуле ми показуємо через сучасність.

Кінооператор Олександр Вертецький:

— «Нескорений Спартак» — дебют нашого творчого колективу. Володимир Артеменко вперше дає життя своєму сценарію, Валентина Петровичева дебютує як автор тексту пісні, з екрана вперше прозвучала пісня молодого композитора Ігоря Поляруша. І для мене це — операторський дебют. Хотілося, аби цей дебют став успішним, йому ми віддали багато своєї енергії, творчої пасіації.

Помічник режисера Валентина Петровичева:

— У роботі над фільмом нам допомагали партійні й комсомольські працівники області, жителі села Красногирки. Без їхньої допомоги про створення фільму годі було й думати. Тому вважаємо, що створена стрічка — праця не тільки нашого творчого колективу, а спільна праця всіх, хто хоч чим-небудь нам допомагав. Незабаром ми покажемо фільм у Голованівську, Красногирці. Творчий колектив з хвилюванням чекає цієї зустрічі.

В. ПАЛАМАРЧУК.

Відважний

комсомольці

НОВОПОЛТАВА (Алтайський край). (Мор. ТАРС). Пам'ятник бортпроводниці Надії Курченко, яка героїчно загинула при захисті радянського пасажирського літака від бандитського нападу, відкрито на батьківщині відважної комсомолки — в алтайському селі Новополтава.

У центрі села, на площі біля школи, де вчилася Надія, піднялася на повний зріст постать героїні. Меморіал відобразив епізоди її героїчного подвигу, здійсненого в літаку.

Людвиг Н. Курченко вічно житиме в людських серцях, продовжуватиметься в ділах комсомольців і молоді, зарвали учасники мітингу, який тут відбувся. З хвилюванням вислухали присутній виступ Г. І. Курченко — матері комсомолки.

На знімку: кадр з фільму «По сірники».

КІНОЕКРАН Листопада

Кіноафіша листопада, як ніколи, багата на прем'єри фільмів різних за тематикою і жанрами. Серед них — стрічки про революцію і громадянську війну, про людей високої мрії і прекрасних ідеалів, про життя і проблеми певних суспільств, фільми-роздуми про підлітків, що вступають у самостійне життя, фантастика, детективи, комедії.

Радянські фотодокументалісти вже не вперше звертаються до теми радянсько-китайських відносин. У фільмах «Обережно: маюзна!» і «Щі над Китаєм», «Пекін — тривожна людина» викривається реакція політична китайського керівництва. Його мілітаристичні й гегемоністські наміри. Молодий режисер Павло Чухрай разом зі сценаристом Едуардом Володарським висвітлює цю проблему засобами художньої кінематографії вперше, створивши на студії «Мосфільм» стрічку «Люди в океані». Виконавці головної ролі квітана Орехова, начальнича прикордонної застави, лауреат Державної премії актор Вадим Спіридонов добре відомі телеглядачам по ролі Федора в багатосерійному телефільмі «Вічний пошук», по фільмах «Любов земна», «Доля», «Батько і син» та інших.

Гостросюжетна кінострічка «Умри на нині» присвячена пам'яті легендарного полководця промислової війни Г. Д. Гаї. Її поставив режисер Г. Мелік-Аванян за сценарієм А. Вердіна на студії «Вірменфільм». Образ Гаї відтворив на екрані артист Руслан Манукян. Тухачевського — Валерій Єремечев, Куйбішева — Сергій Коршунін.

Режисер В. Чеботарьов за сценарієм М. Леоніда поставив на «Мосфільмі» кінодетектив «Постріл у спину», в якому йдеться про складну й відповідальну роботу співробітників карного розшуку, що ведуть розслідування злочинів. В картині зіграли відомі актори: Лев Пругін, Михайло Волков, Лариса Удовиченко, Олександр Збруєв.

З іменем відомого радянського режисера Леоніда Гайдай пов'язаний такий жанр у кінематографії, як кінокомедія. Згадайте його стрічки «Операція «І» та інші пригоди Шурика», «Кавказька полонянка», «Діло про людей», «Іван Васильович переміг професію», «Діамантова рука» та інші. Скільки сміху та хороших настроїв викликає ця комедія! Певення на студіях «Мосфільм» (СРСР) і «Суюм-Фільм» (Фінляндія) Леонід Гайдай поставив нову кінокомедію «По сірники» за мотивами однойменної повісті Майно Ласеа. Для фільму підбирається напружений музичний супровід. Глядачі ознайомляться з побутом і значенням фінського народу, полюблять напевне героїв фільму, дотепних і привабливих. У картині бере участь ціла сукупність чудових комедійних акторів: Євген Леонів, Вячеслав Пелішнін, Галіна Польських, Михайло Пугачов, Сергій Філіппов, Георгій Віцин та інші.

У кіноекрані за 4 по 10 листопада відбудеться тематичний показ фільмів, присвячених 63-й річниці Великого Жовтня.

У ЦЕНТРІ УВАГИ — СУЧАСНІСТЬ

КІРОВОГРАДСЬКИЙ обласний український музично-драматичний театр імені М. М. Кропивницького відкрив 98-й театральний сезон прем'єрою вистави «Берег» за романом для театру Юрія Бондарека (режисер — заслужений артист УРСР В. Савченко).

Як завжди, в центрі уваги творчого колективу — сучасна тема. «Берег» порушує найгостріші, найактуальніші проблеми сьогодення — в час особливого напруження міжнародної обстановки питання війни і миру, політики мирного співіснування в Європі не можуть не викликати занепокоєння у всіх чесних людей земної кулі. Нова вистава засвідчила громадянську активність і містечку зрілість кропивничан. «Берег» присвячено XXVI з'їздові КПРС.

НА ПЕРЕДЗІЗДІВ-ській афіші театру — вистави «Дума про Британку» Ю. Яновського, «Диний ангел» О. Коломійця, «Московські канікули» А. Кузнецова, твори класичної драматургії — «Титарівна» М. Кропивницького, «Суета» І. Карпенка-Карого.

Пошук позитивного героя наших днів продовжить вистава про дівчата Соціалістичної Праці О. В. Гіталова, яку буде створено за документальною повістю

С. Плачинди «Де лани широконолі». У творчих планах театру — вистави на морально-етичні теми: «Найцасливіша» Е. Володарського, «Восени, коли зацвіла яблуня» В. Верещака та інші.

У листопаді і грудні кіровоградці побачать ще дві прем'єри — виставу «Свої люди» — по-квітасмось — за п'єсою О. Островського (постановка Г. Терентьєва) і сатиричну комедію «Всім люблячим жінкам» за п'єсою сучасного французького драматурга Робера Тома. До речі, остання з названих вистав для її учасників буде дебютом на професійній сцені. Режисер цієї вистави — студент-дипломант Державного інституту театрального мистецтва УРСР імені І. Карпенка-Карого.

АФІША значною мірою характеризує напрям творчих пошуків колективу. Вона вимагає від митців сучасного різного мислення і високої професійної майстерності. Напружена творча праця, пошук у театрі невіддільні від навчання. Систематичні заняття з вокалу, танцю, акторської майстерності, творча допомога акторів старшого покоління, праця у виставах з учасниками провідних майстрів радянського театру (практику запрошення їх на кіровоградську сцену буде продовжено) — все

це сприяє ідейно-художній якості кожної вистави.

Цього року в театр прийшло молоде покоління. Це — випускники театральних вузів республіки Ю. Дичек, Т. Нікольська, М. Кравцов, О. Пороло, артист Б. Хомиченко. В колективі кропивничан молодим довіряють. У нових виставах театру вони виконують складні творчі завдання.

Огляд роботи театру з творчою молоддю, який незабаром почнеться, буде присвячено знаменній події в житті радянської країни — XXVI з'їздові КПРС. Серед учасників огляду — переможці попередніх оглядів лауреати обласної премії імені І. Микитенка заслужена артистка УРСР В. Дронова, артисти А. Косаченко, В. Литвиненко, Л. Хуторяй, а також наші новачки.

Вистави з участю акторів — «Берег» Ю. Бондарека, «Душа про Британку» Ю. Яновського, «Шрами» С. Пабана та інші — покажуть творчу спроможність молодого покоління кропивничан. Без цього ж неможливо говорити про перспективи театру, про його завтрашній день.

Ми з великим хвилюванням чекаємо зустрічей з рідним кіровоградським глядачем — зустрічей радісних, відповідей далі.

Л. ФЕДЧЕНКО, помічник головного режисера Кіровоградського обласного українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького по літературній частині.

Сергій ПЛАЧИНДА
Юрій ДМИТРЕНКО

ДОКУМЕНТАЛЬНИЙ
НАРИС

ДО СТІНИ

НЕ ВІДВЕРНУЛИСЯ...

Алік кивнув. Він знав, з ким має погоджувати Володя. Керував підпіллям Василь Романович Вовченко, комуніст, бойова людина, провідна особа помічника підпілля, що зв'язане з партизанським загоном. Усе це добре знав Алік, але тримав при собі. Навіть Жорці нічого не на-зав.

За вікном жалібно заму-кало теля. Алік схаменив-ся: й десь не напував би-чечка, припнутого на ви-гні.

— Одним словом, будемо діяти, — сказав твердо Володя. — Батьки наші з того кінця, а ми — з цього. Швидше зустрінемося.

Алік усміхнувся печально й побіг напувати теля-то.

Василь Романович схвалив план юних патріотів. Порадив не поспішати, вивчити ретельно об-ста-вини.

Кілька днів Алік Сини-цький, Ілько Березовський та Ваня Рудяк вели пиль-не спостереження за бу-динком, де мешкав шеф-польової жандармерії, і встановили таке. О 13.00 змінюється варта. О 13.10 Зандер приїздить на обід. Обідає двадцять хвилин, відтанує слухає музику. О 13.50 виходить з дому. По обіді завжди прочиняє квартиру в туалетній кім-наті. Куховарка і приби-ральниця, гладі дружини поліцаїв, полишають бу-динок шефа хвилин за п'ять — сім до того, як має вийти він. По обіді, отже, на квартирі нікого немає. Далі варта змінюється до 17.00. Куховарка з'явля-ється з ад'ютантом о 17.15, аби підготувати вечерю фашистів. Отже, рацію можна захопити саме по обіді.

Справи вирішили не від-кладати.

І ось він, сонячний трав-невий день 1942 року. Теп-ліше. Одцвітають яблуні. Рожеві пелюстки встеля-ють хідники під паркана-ми. А в сиверину — чет-веро хлопців. Біля них два клуначки, з картоплею. Та хлопці зазавто грають у карти, і бабуся, що про-кульгала мимо, лише до-кірливо похитала головою: «А, байдкуєте, бодай вас дощ намочить! А там хтось жде, не джидесь! Вашої картопельки. Еге, пошли дурня по масло, то і в печі погасне».

Однак хлопці не зважа-ють. І бабуся, пожувавши ще трохи беззубим ротою, іде собі далі. І знову — ні душі докола.

Та ось хрюнула хвіртка за парканом, загурчав «опель-капітан» на сусід-ній вулиці... Ілько Бере-зовський та Жора Сини-цький, якого лише сьогодні залучили до операції, метнулись у вулицю жовтої акації, над якою гудуть бджоли. Хлопці стали по обидва боки паркану. Ілько не зводив очей з бли-скучої залізної маски, що плівся ген над парканом уздовж центральної вули-ці. А Ваня Рудяк та Алік уже відсовують дошку в паркані з боку сиверина. Мить — і вони вже в чи-стенькому садочку шефа жандармерії. Тут теж гу-дуть бджоли над нущами бузку та рівненькими ря-дочками тюльпанів.

«Віти любить, людоді», — але подумав Алік.

Лунко б'ється серце. Треба вийти з-за куців, з-під яблуньки і пробігти кілька кроків осонням до вікна, в якому відчинено квартиру. Алік озирється докола. Помічає за парка-ном голову рідного брата Жори. Все гаразд. І він си-ходить на осоння. Не від-чуває ніг. Відстань до вік-на здається довгою-дов-гою. Та вже ось і вікно з бі-лою фіранкою. І Ваня по-руч. Ваня дихав Алік у потилицю присідає, упира-ючись долонями в підпо-коння.

— Ставай на плече, — шепоче.

Алік швидко скидає свої старі шкарбани, босого но-гою спирається на руку Іванові, потім стає на пле-че. Мить — і його підкидає вгору...

— Дістаєш? — шепоче знову Ваня, але Алік спритно, як в'юн, протис-нається у квартиру. Хоча

він і худенький, та ледеє проштовхує своє тільце, хапаючись руками за лут-ки. А Ваня вже відбігає за куцї бузку, не забувши прихопити Алінові черви-ни. Тим часом Алік спіні-рував на підвіконня, мало не скотившись на унітаз.

Дослухався: тиша в будинку. Обережно прочи-няє двері. Темний кори-дорчик. Кілька дверей. «Які? Оці». Так, так, він знає, в якій кімнаті шеф жандармерії любить слу-хати музику. Обережно від-чиняє двері й роздивля-ється. Вікна зашторені. Добре. Нечутно прослизну-є до кімнати, де на нього ввійшло гідним чужим ду-хом... Ванський диван, обитий коричневою шкірою. Грузині шкурятні крісла.

А ось і вона... Та стілину. Захоплена в невелику шки-рянну валізу. Від антени відключена. Побіг і сховив за ручку валізу. Радія ви-явилася для нього важкою. Хутно зняв її зі стілки і рушив до дверей. Та помі-тив писемовий стіл, на якому якісь журнали з го-лими жінками на обклади-нах. Поставив валізу біля порога й метнувся до сто-лу. Смикнув за ручку шу-кальця. Вона відсунулася з таким скрипом, що мимом-ові зиркнув на вікно. В шукальці навалом фотогра-фії голих і напівголих жі-нок, а також гроші — зе-ленаві німецькі марки. Алік гідливо відсунув усе те і... очі його зблиснули радіс-ними вогниками — насло-ді лежав справжній скарб! Чорний вальтер. Вороння криця приємно похолодила його гарячу долоню. І ліс-толст усе в кишені. Але запер на мить: під вік-нами загурчав мотор. Наче «опель-капітан» зупинився. Почулося гомоне герго-тання. Та гурчання мотора віддаленіло. Тільки чути кроки вартового. Алік по-легшено зітхнув: «Зупини-лася якась машина, щось питали у вартового... Про-несло!»

Озираючись на вікно, підхопив рацію і подався до туалетної. Нестерпаче від-сунув фіранку — й за ну-щами бузку здриг біде, напружене обличчя Вані. Підважорливо усміхнувся, кивнув головою: «Сі!»

Стоячи на підвіконні, че-рез силу подавав важку рацію у квартиру Вані Рудяку. Замиряючись сте-жив, як Рудяк, згинаючись, біг з рацією до паркану, як відсовував дошку. Довго тгнулися секунди. «Чи не забуде прийти по мене? А то доведеться розбігати шибку». Але Ваня, геть розчервоїлий від напру-и, повернувся, кидаючи по-гляди в різні боки. Алік раптом зісхочує нудза на підлогу, витяг з кишені вальтер і важкою молод-кою нагадав загамселив по-раковині унітаз.

«Нехай тепер на пулицю бігає, фрїц паршижий».

Під вікном нестерпаче тупцював Іван, нервово помахуючи рукою. Алік став дряпатись у квартиру й потрапив просто в обій-ми товариша. Майнули до паркану. Та Ваня зупинив-ся, рвонув з кишені папку кремезацької і почав тру-сити ядуку махру на чи-стеньку алею. Та ось вони вже за парканом. Ні, тре-ба повертатися: забули че-ревини під нущем бузку. Метнувся Ваня. За мить повернувся з Аліновими че-ревинками в руках. Акурат-но притулило дошку. Без-тільки розсипали тютюн. Діля швидко. Радія вже в мішку. Жора присипав її картоплею з обох мішечків і завад Іванові на плече. Все це робився поміж густими нущами жовтої акації. Тепер не можш від-повідальності — пронести ра-цію через містечко.

Хлопці спіймали вийшли зі сиверина, оточилися під но-шою. Перетнули пустельну вулицю, на якій оддалік бовваніли дві жіночі пос-таті. Гайнули у ближчий завулок. Уже на третій ву-лиці їх зупинили якийсь чоловік:

— Що ж ви бините, як жеребіт, а картоплю губи-те...

Аж тут друзі зупинилися і помітили, що чимало кар-топлі повипадало крізь дір-ку в мішку. По казисько-му позб'ярили загублене й рушили далі, вже гордо-ми, в улюблене місце...

(Продовження.
Поч. у № 129).

(Далі буде)

НЕПРАВДОПОДІБНІ ІСТОРІЇ

Радість троянівців

НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ РАЙОН. На кошти колгоспу імені Шевченка від села Троянівського до центральної садиби господарства прокладено дорогу. Щодня по ній колгоспним та індивідуальним транспортом добираються люди на роботу.

У Троянівському сільмазі можна купити речі першої потреби. До того ж у село регулярно завозять балони з газом. І все це викликає особливу, неймовірну радість у молодих і літніх троянівців.

Про ці факти написали в колективному листі до редакції мешканці Троянівського Г. Рогоженя, З. Лойтра, С. Миронов, Г. Кошов та інші.

Молодий за Вавилонську башту

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКИЙ РАЙОН. Невідомо, скільки будувалася легендарна Вавилонська башта, але ми достовірно знаємо, що СБК в селі Вільшанці було вимушено на кілька тисячоліть пізніше. Якщо раніше аматори сцени колгоспу імені Жовтневої революції тільки зітхали, розмірковуючи на те, що їм не вистачить показати свою майстерність, продемонструвати перед одностайними доморощеними талантами, то тепер...

У центрі села височить сучасна споруда сільського Будинку культури. Шовчора тут у загінних кімнатах репетирують драматичний, хореографічний і хоральний гуртки. На вечорах дозвілля грає молодіжний во-

кально-інструментальний ансамбль.

Цьому СБК радіють як старі, так і зовсім юні мешканці Вільшанки. І ми їх вітаємо з такою приємною подією в культурному житті села.

Оперативність побутовиків

УСТИНІВСЬКИЙ РАЙОН. Мешканець села Степанівки В. Сазоник повідомив редакцію про таку новину. Задумав господар провести трифазну мережу в будинок. Тобто вирішив залучити собі в помічники по домашньому господарству нову техніку. В. Сазоник звернувся по допомогу в контору райенергостанції. І тут (о диво!) без зайвих формальностей, десятих довідок, характеристик та інших документів — словом, без нудної паперової тяганини взяли і задовольнили прохання В. Сазоника.

Подарунок школярам

КИРОВОГРАД. Гучними сурмами, щирими усмішками і квітами зустрічали учні восьмичасної школи № 1 будівельників Кіровоградського ремонтно-будівельного тресту. Муляри, малярі, теслі та арматурники йшли схвильовані, збуджені. Ще б пак! Десять років вони зводили приміщення школи № 1, яку за планом повинні були здати ще 1977 року.

Скільки з того часу минуло днів, місяців! І ось нарешті споруда готова. Навіть сні директор школи перерізав червону стрічку. Вчителі, діти і їхні батьки від щастя... заплакали.

А(ФЕ!)РИЗМИ

Мав зуба не зубного лікаря.

Команда грала чудово... на нервах своїх болільників.

У декого сім п'ятниць на тиждень, а у декого — сім субот.

Нерідко друге дихання — штучне.

Володимир ПОЛІЩУК.

с. Підвисоке
Новоархангельського району.

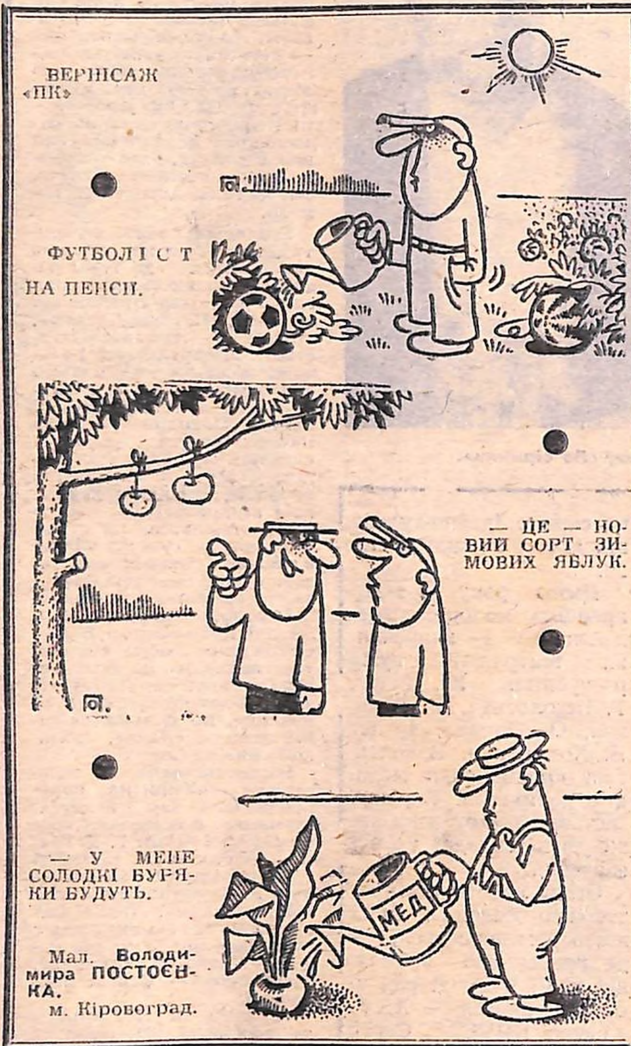
ГОВОРИЛИ-БАЛАКАЛИ

Знайшла вихід

— Кліме, чуєте, Кліме? Чи не могли б ви мені підсобити?
— Чим же?
— На горіщі тра винести сіно. Так, в'язок з десяти.
— Уй-бо, не можу, кумо. Операцію минулого місяця переніс — гризку вирізали.
— Жаль, жаль. Доведеться чоловіка будити.

Кому що

— Свахо, гей, свахо! Ваш син, а наш зять справді полюбляє борошнине? Ви, мабуть, щодня некли йому млинці та крученики?
— Що ви, він у рот не бере такого. Він на діті, навіть хлібом себе обмежує.
— А чого ж тоді з'явився нам, щоб ми приклали йому яєць у борошні?
Записав М. КРОКУН.

Мал. Володимира ПОСТОЄНКА.
м. Кіровоград.

ПАРНАС «ПК»

Борис ЧАМЛАЙ

Співачка

Одну Лошину Співачку послали вчистити

в столицю. І ось, Коли пробігло кілька літ,

Вона В село приїхала на звіг.

Іржала скрізь — В кошарі і в конюшні, А потім,

З блиском гордості в очах:

— Тепер чекаю зауважень слухачів.

Скажіть, Чого мені не вистачає?

Старенький Кінь, що вислухав її,

Тихенько мовив: — Вона, і шлеї.

м. Кіровоград.

Костянтин ЛЕСЬЄВ

Добре,

що знялася

... Прийшла в голову бабусі

Думка серед ночі: Який буде в неї вигляд.

Як заплонить очі; Як на грудях руки

схрестять, Свічку засвітять...

Чи все зроблять, як потрібно?

Чи щось не помітять? Ледь діждаршися дня

нового, Свічок пахнула,

Теслі труну замовила Ще й ситцем оббила.

По краях — оборки з тютю.

Ой як гарно, люди! Лежать в такій

домовині Соромно не буде.

Після всього кличе баба

Сусідку Горпиню: — Ану глянь, як я

прибрала Свою домовину.

— Оце, — каже, — Горпинюшко,

Буде моя хата. Тільки треба все це

діло На картонку зняти.

В ательє сходи, Будь ласка,

Хай майстер прибуде На квартиру. За це

тобі Могоричик буде.

... Лежить в труні наша баба,

Терпляче чекає. Коли ось і фотограф

Двері відчиняє. Бачить: ледве таїє

свічка, Трупа серед хати...

«Треба, — мислить, — поки вільно,

Все як слід зазняти! Крутіє-кляче,

Крутіє-кляче (Своє діло знає).

Ні душі живої в хаті... — Хто тут є? — гукає.

Літтелець. Став фотограф

Посеред кімнати Та й думає: за роботу

З кого ж греші брати? Не з тієї ж то бабусі.

Що навік заснула? Склап усе своє

приладдя, Опустився на стіло.

Сів, чекає... Раптом баба

З труни піднялася: — Не журися,

розраховуюсь. Добре, що знялася!

с. Солотуве Гайворонського району.

ТВОЯ ГАЗЕТА —

Молодий комунар

Закінчується передплата на обласну газету «Молодий комунар» на наступний рік. Передплату можна оформити в будь-якому відділенні зв'язку, агентстві «Союздруку», у листоноші чи громадських розповсюджувачів преси.

Передплатна ціна на рік — 2 крб. 40 коп.

Індекс 61107.

Газета — порадник, товариш і критик.

Спішіть її передплатити!

Неділя, 2 листопада

Перша програма

8.00 — «Час». 8.50 — Гімн України. 9.15 — Народні мелодії. 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Сільська година. 13.15 — Музичний мисл. 13.45 — Хвіст: НСРКА — «Спартак». 2 і 3 періоди. 15.10 — Телефільм «Велика перемога». 4 серія. 16.15 — Док. телефільм «Ангарський». 16.50 — Нові кінопопорожні. 17.50 — Фортіфікації творці О. Скрибіна і С. Рахманінова. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Мультифільм. 19.10 — Фільм-концерт «Народний артист СРСР А. Солов'яненко». 20.00 — Радянський Союз очима зарубіжних гостей. 20.15 — Фільм «Велика». 21.00 — «Час». 21.25 — Концерт лавреатів II Всесоюзного конкурсу виконавців на народних інструментах і народної пісні. 22.25 — Баскетбол. Чоловіки. «Динамо» (Москва) — ЦСКА. По закінченні — Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Концерт. 10.45 — А. Ліндгрен. «Пісні Довганя». Вистава для дітей. 12.45 — Науково-популярний фільм «Секрети природи». 13.00 — «Пісня скитає друзів». 14.00 — Документальна програма. 15.20 — «Слава солдатам». 16.20 — Концерт. 17.50 — Художній телефільм «Два капітани». 6 серія. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Уривки з опери». 19.50 — «Вечірні розмови». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Кінофільм «Ходіння по муках». Художній фільм «Вікні надійний міл». По закінченні — Новини.

Третя програма

15.10 — «Адреси молодих». 16.05 — Концерт. 16.20 — «Супотілки кіноглядача». 16.55 — Фільм-концерт. 18.00 — Концерт. 19.10 — Документальний телефільм. 19.30 — «Події». 20.00 — «Вечірня казка». 20.15 — «По музеях і виставочних залах». 20.45 — Концерт. 21.40 — Художній телефільм.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

ГАЧОК ФЕЙЛЕТОНІСТА

ЖЕРТВОПРИНОШЕННЯ... НЕДБАЛЬСТВУ

З міфів стародавньої Греції до наших часів дійшли відомості, що люди, бажаючи задобрити божества, котрим вони поклонялися, приносили їм у жертву тварин. Зг встановленням церемоніалом тварин, що підлягали жертвоприношенню, спалювали на багаттях.

Але і в наш вік, вік науки і техніки, є те люди, які не дивно, керівники господарств, які невідомо з яких причин і невідомо яким божествам, приносять у жертву не поодинокі тварини, в цілі тваринницькі

ферми. Про це говорять самі факти. Торік виникли пожежі на тваринницьких фермах в Ульяновському, Бобринецькому, Новомиргородському й Устинівському районах. Вогонь завдав великих збитків колгоспам і радгоспам.

Через безконтрольність і недбальство виникла пожежа від замикання електромережі на фермі буряко-радісупу «Капітанівський» Новомиргородського району. Вогнем пошкоджено перехідну галерею між корівниками.

Аналогічні випадки сталися в радгоспі «Червона зірка» Бобринецького району та колгоспі імені Ілліча Гайворонського району.

27 квітня цього року в колгоспі імені Леніна Кіровоградського району кожен зарішив топку котла без нагляду. Від викидання вогню з топки виникла пожежа, в результаті якої пошкоджено технологічне устаткування і кормоцех не працював кілька днів.

Однак ніяких висновків для себе керівники цих господарств не роблять, та

не тільки цих господарств.

Ще є випадки незадовільного виконання своїх обов'язків пожежно-сторожовою охороною, загрозмедження в нічний час виходів з приміщень ферм автомобілями і тракторами, не всі ферми забезпечено первинними засобами пожежогасіння тещо.

Тож і виникає сумнів: набожність це чи недбальство?

Г. ІВАНОВ, інженер ВПО УВС облвиконкому.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

ВК 03208.

Обсяг 0.5 друк. арк.

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська преса»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кіровоград, вул. Гітні, 2.

Зам. № 550.

Тираж 54000.